

Prisopskruning. Det ærede Medlem er vist ikke helt fremmed for, at der paa visse Omraader i Sønderjylland har været noget galt med Hensyn til Prisopskruning. I hvert Fald fortælles det af dem, der kender nøje til Forholdene dernede, at Jorden har haft en Tendens til at være betydelig dyrere i Sønderjylland end i de andre Dele af Landet. Og det tyder paa, at man har brugt den nye Kapital i særlig Grad til Køb af faste Ejendomme, og det har her som allevegne en Tendens til at drive Prisen paa faste Ejendomme op. Men hvis der er noget, en Befolkning og et Land ikke har godt af, saa er det dette at faa drevet de faste Ejendomme op i Værdi, for det belaster kun Fremtiden med yderligere Rentebyrder og hindrer en god Udvikling af alle Erhvervsmuligheder.

Jeg tror derfor, det ærede Medlem skal slaa sig til Ro med, at der er Vanskeligheder dernede, som kan være slemme nok at arbejde under, men at det ikke vilde være nogen stor Hjælp for Sønderjylland, hvis der pludselig blev kastet store Kapitalmasser derned. Der vilde komme de Aar, da de ærede Repræsentanter for Sønderjylland kom her til Rigsdagen og beklagede sig over Følgerne af den Inflation, som var frembragt ved det stærke Kapitaludbud, og jeg betænker mig ikke paa at sige, at Gennemførelsen af det Forslag, som indeholdtes i et Forslag, der paa et vist Tidspunkt kom fra Valutacentralen, og som gik ud paa, at der skulde stilles 60 Mill. Kr. Kapital til fri Raadighed for de sønderjydske Banker og Sparekasser, vilde have ødelagt Økonomien i Sønderjylland. Det vilde have skabt en Inflation, som vilde have været til langt større Skade for Befolkningen i de kommende Aar end de nuværende Vanskeligheder ved at faa Kredit. Det nytter nu en Gang ikke, naar man skal beskæftige sig med disse Spørgsmaal, at lade sig lede alene af sine Følelser; man maa prøve at tænke de økonomiske Problemer igennem, se, hvilke Følger der kan komme af de Foranstaltninger, man træffer, og før man er naaet til en sikker Slutning paa disse Omraader, tror jeg ikke, man skal tage Stilling til dette Spørgsmaal.

Jeg tror, vi maa nøjes med at ønske de Institutioner nede i Sønderjylland, som trænger til Kredit, og som kan bruge Kredit uden at skabe Inflation, at de i nogen Grad kan blive delagtige i den Kredit, som ligger i den øvrige Del af Landet, saaledes at de i den Henseende kan staa paa lige Fod med den øvrige Del af Befolkningen. Det har jeg adskillige Gange bidraget til i inde-

værende Sommer, og jeg agter ogsaa at gøre det i Fremtiden, hvis der skulde være Lejligheder, hvor det kunde lykkes mig paa den Maade at hjælpe paa enkelte Punkter. Men at man pludselig skulde styrte store Kapitalmasser ned over Sønderjylland til privat Udnyttelse, til Udlaan gennem Banker og Sparekasser uden nogen Kontrol med, hvor Pengene gik hen, er en Tanke, som jeg paa det allerskarpeste maa fraaade at forsøge realiseret.

Jeg skal efter disse Bemærkninger af særlig Art atter gaa tilbage til egentlig finansielle Forhold. Jeg skal da først omtale Afskrivningen paa det Statsregnskab, som nu er aflagt, af de 40 Mill. Kr. Præferenceaktier. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har jo været meget misfornøjet over denne Afskrivning, og jeg forstaaer det godt — det maa jo siges at være paa Embedets Vegne. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard klager først over, at der mangler konstitutionel Hjemmel for denne Afskrivning. Det ærede Medlem skulde være noget forsigtig med at tale om konstitutionel Hjemmel paa dette Omraade, for, som allerede nævnt af det ærede Medlem Hr. Rode, har det ærede Medlem savnet enhver konstitutionel Hjemmel for at have disse 40 Mill. Kr. Aktier liggende i Kassebeholdningen i Aaret 1923—24. Det er maaske kun en Forgælmelse, at den Hjemmel, som blev givet paa Tillægsbevillingsloven for 1922—23, hverken fandtes paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven for 1923—24, men det er alligevel en Kendsgerning. Naar man taler om finansiell Hjemmel, synes jeg, man først skulde undersøge, hvilken finansiell Hjemmel man selv har haft for overhovedet at opføre disse Aktier med deres meget tvivlsomme Værdi som Kassebeholdning.

I det hele taget er det vanskeligt at forstaa Berettigelsen af overhovedet at anbringe disse Aktier i Kassebeholdningen. Ja, det kan naturligvis være meget behageligt, naar man om Aftenen tæller sin Kassebeholdning op, at kunne begynde ved 40 Mill. Kr. og gaa videre med 41, 42, 43; men under disse Optællinger maa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard dog alligevel af og til være kommet til at tænke paa, om det nu virkelig var Værdier, han talte, eller om det ikke blot var Papir, og en nærmere Overvejelse maatte da sige ham, at det kun var Papir. Og hvorfor man skulde have for 40 Mill. Kr. Papir liggende i Kassebeholdningen for at gøre den saa meget større, ja, det forstaaer jeg ikke, men det ærede Medlem maa